

33 - 232β

1697. Ἀπόφασις τοῦ ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου Σιατίστης, ἀπὸ 11 Ἀπριλίου, ὀρίζει, ὅτι ἐὰν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ συζύγου, ἀποθάνῃ καὶ ἡ μόνη κληρονόμος τοῦ θυγάτηρ, μένει «ἡ μήτηρ αὐτῆς κληρονόμος, κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων, ἀποβάλλοντας καὶ ἀδελφούς καὶ ἀδελφὰς τοῦ πατρός»,
ἐν 275β, ἀριθ. 37.

34 - 237β

1700. Ἐγγραφοῦ ἀπὸ 8 Σεπτεμβρίου τοῦ καθῆ Κῶ «πρὸς τοὺς παπάδες καὶ τοὺς προεστῶτας Πάτμου καὶ τοὺς λοιποὺς ραγιάδες καὶ ἐξόχους εἰς τοὺς Πατέρας τοῦ μοναστηρίου»,

ἐν 226α, σ. 106.

«Στέλλω τὸν ἄνθρωπόν μου τὸν Ἀλῆν διὰ ἐπίτροπόν μου νὰ κυριάζῃ αὐτοῦ ὅσα κτισίματα ἔχουν καὶ ἄλλα κτίρια (= ἀγωγὰς) ὅ,τι τῶνον νὰ τὰ κυριάζῃ ὡς ἰδικόν μου πρόσωπον καὶ νὰ μὴ τολμήσῃ κανεὶς νὰ φανῇ ἐναντίος... ἔχουν τώρα δύο χρόνους ὅπου δὲν (μοῦ) ἔστειλαν τὸ διατεταγμένο πεσκέσι, ὅπου ἔδιδαν τῶν πρώτων καθήκων τὸ μοναστηῖρι καὶ ἡ Χώρα· τώρα (σᾶς) γράφω νὰ τὸ δώσετε τοῦ ἀνθρώπου ὅπου (σᾶς) στέλλω, τοῦ Ἀλῆ, καὶ εἶναι καλῶς δοσμένο...».

35 - 248α

1703. Πρᾶξις ἀπὸ 20 Νοεμβρίου, συνταχθεῖσα εἰς τὴν Καθολικὴν Ἐπισκοπὴν Σύρου,

ἐν 110β, σ. 330.

«...Ἐπειδὴ καὶ ὁ Μ. Β. τοῦ Π. νὰ ἔχη παιδιὰ μὲ τὴν πρώτην τοῦ γυναικα, ...καὶ τώρα ἐπιθυμᾷ νὰ ξαναπαντρευτῆ, διὰ τοῦτο ὁ ... Ἐπίσκοπος τοῦ παρὸν νησιοῦ, τὸν ἔκραξε διὰ νὰ ὀρδινάσῃ τὰ παιδιὰ του πρωτύτερα διὰ νὰ μὴν ἀπομένουν τὰ ὀρφανὰ παρατημένα. Καὶ ἔτσι ὁ λεγόμενος Μ., ἐδῶ παρὸν καὶ στεροκτὰ παίρνεται καὶ ὀμπλιγάζεται νὰ ἔχη τὰ παιδιὰ του μὲ τὰ πράγματά τῶνε νὰ ἀναθραφοῦσι, ὥστε ποὺ νὰ γενοῦν τοῦ νόμου. Καὶ σὰν ἔρθῃ ἡ ὥρα νὰ παντρεύονται, νὰ τὰ προικίσῃ καὶ αὐτὰ σὰν καὶ τ' ἄλλα του παιδιὰ, τὰ μέλλοντα, καὶ νὰ δίνῃ στὸ καθένα τὸ προικί του, κατὰ ποὺ θέλει μεριτάρει καὶ θέλει πορευτῆ μὲ τὸν κύρη του καὶ κατὰ τὴ δούλεψι ποὺ θέλει τοῦ κάμει.